

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. В**, 23.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОС, II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: СВ* Ж. С**

Членове: Г* П. Й*

Н* Д. Н*

като разгледа докладваното от Н*Д. Н* Въззивно гражданско дело № 20211300500456 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.435 ал.2, т.1, във връзка с чл.528 от ГПК.

Подадена е жалба от Ф. СТ. Р. , ЕГН: ***** с адрес гр.В*, ул. К* Б* I №* ап.*, чрез процесуален представител адв. Б. против постановление от 29.09.2021г. на държавен съдебен изпълнител /ДСИ/ при ВРС И* С*, постановено по изп.д. № №1180/2016, с което е наложена глоба на жалбоподателката в размер на 400.00 лева за неизпълнение на режим на лични отношения на 27.08.2021г. между детето А* П*М* и бащата П* Г* М*.

В жалбата се твърди, че постановлението е незаконосъобразно постановено. Излага, че глобата е наложена за неизпълнение на задълженията на жалбоподателката, която е длъжник по изпълнителното дело да подготви детето А*М* за срещата с бащата, не го е поканила да отиде с баща си през определеното в изпълнителните листове време, не е дала достъп и възможност за среща между двамата на 27.08.2021г., не е посочила местонахождението на детето и не е извела същото на посочената дата на насроченото принудително изпълнение, въпреки че е била надлежно призована.

Сочи се в жалбата, че за да бъде наложена глоба по чл.527, ал.3 от ГПК следва на длъжника да е възложено, и то със съдебно решение задължение, което да не е изпълнено, което не е налице в настоящия случай. ОС Видин с решението си- основание за издадения изпълнителен лист, не е възложил задължение на жалбоподателката, за неизпълнение на което и е наложена

процесната глоба. Счита още, че неизпълнението на задължения по предаване на дете не се санкционира по чл.527, ал.3 ГПК, която е обща разпоредба, а по чл.528 ГПК, която като специална разпоредба изключва общата. По нататък се сочи, че задълженията на жалбоподателката са лимитативно определени от чл.528 ГПК и тя няма други задължения при изпълнение на съдебното решение за предаване на дете, включително и тези, за които и е наложена глобата, посочени в постановлението на съдебния изпълнител. За конкретната дата 27.08.2021г. се излага, че не е майката не е имала задължение да предаде детето, тъй като е за период по-голям от 10 дни /от 27.08. до 14.09./ несъответстващ на съдебното решение. Твърди се, че майката не се е съгласила да предаде детето за този период и не е правила предложение двата периода от по 10 дни, както е определено в съдебното решение, да се сливат в един период от 20 дни, не е изпратена покана за доброволно изпълнение, не е насрочено принудително такова за посочения период. Посочената в постановлението покана е нередовна, тъй като не е посочено място и време, не е по образец, и не е връчена редовно на длъжника - не е лично връчена и в срок. Още се поддържа, че липсват предпоставки за санкциониране на длъжника поради наличие на обективна невъзможност за предаване на детето, което не желае да пътува с баща си за С*, което е заявило на 05.08.2021г. пред ДСИ П*а В*.

Иска се делото да бъде разгледано в открито съдебно заседание, като се сочат доказателства за установяване нежеланието на детето да пътува с бащата и причините за това, полагането на усилия от длъжника да съдейства за упражняване на правото на бащата на лични контакти на територията на гр.Видин.

В мотивите си по обжалваното действие, ДСИ излага доводи за допустимост, но неоснователност на жалбата.

Сочи се, че с молба от 06.08.2021г. вискателят е заявил желанието си да вземе при себе си А* М* от 26.08.2021г. до 14.09.2021г., включително и като остане в началото с А* М* в гр. В*, като с писмено становище от 12.08.2021г. Ф.Р. е заявила, че не възразява, и че решението ще е на А* М*. Соци, че на длъжника е изпратена и връчена покана за доброволно изпълнение за периодите 06.08.2021г.- до 16.08.2021г. и 27.08.2021г. до 06.09.2021г. В становище, длъжникът е изразила позиция относно осъществяване режима на лични контакти за периода 26.08.21г. и 14.09.2021г., тъй като личните отношения в периода 06.08.2021г.- до 16.08.2021г. не са се осъществили и не е възразила и отказала съдействие – изразяваща се в предаване на А*М* за цитирания период. На самата дата обаче, не е предала детето, не е дала възможност А* лично да изрази желанието или нежеланието да тръгне с баща си, не е посочила местонахождението на детето, след като е била

поканена да го стори от ДСИ, след като е била предупредена с протокол от органите на МВР и след като е била призована чрез процесуалният ѝ представител в изпълнителното производство – адвокат Б.. Призовката, която е изпратена лично до нея не е връчена, тъй като не е открита на адреса, на който е регистрирана в националната база данни.

Поради това, и с оглед молба от възискателя от 31.08.2021г. е наложена обжалваната глоба. Сочи се още, че след поканата за доброволно изпълнение е следвало в съответствие с разпоредбата на чл. 528 ал.2 ГПК т.3 ГПК длъжникът да посочи в кое място и време е готов да предаде детето, което не е направено. Поканена е от ДСИ да посочи местонахождението му, но не го е сторила. В поканата за доброволно изпълнение са посочени всички изискуеми реквизити. Поддържа, че правомощието на съдебния изпълнител да наложи глоба на задължения родител е предвидено в чл. 528, ал. 5 от ГПК, който препраща към предвидената в чл. 527, ал. 3 от същия кодекс глоба за действия, противни на това, което длъжникът е задължен да върши или търпи.

ВОС като съобрази доводите изложени в жалбата и в мотивите на ДСИ, и след проверка на обжалвания акт на съдебния изпълнител, прие следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна в изпълнителния процес, доколкото не се спори относно качеството на страните в изпълнителния процес, против подлежащо на обжалване изпълнително действие на съдебния изпълнител и в предвидения едноседмичен срок от уведомяването на страната.

Правото на обжалване на конкретното действие е посочено в чл.527, ал.4 от ГПК.

По искането за разглеждане на делото в открито съдебно заседание, предвид възможността предвидена в чл.437, ал.1 ГПК, намира същото за неоснователно, тъй като исканията за допускане на доказателства са за установяване на факти и обстоятелства, които са неотносими към спора конкретното производство.С обжалваното постановление е наложена глоба за неизпълнение на задълженията, посочени в постановлението : не е подготвила детето за срещата, не го е поканила да отиде с баща си, не е дала възможност и достъп за среща между двамата на 27.08.2021г.,не е посочила местонахождението на детето, не го е извела на 27.08.2021г. Фактите, за които се искат посочените доказателства са за това, че детето не желае да пътува с баща си, и за усилията, които полага майката за да убеди детето да пътува с баща си и за съдействието на майката да се срещне с баща си в гр.Видин, които не са предмет на постановлението.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От доказателствата в приложеното изпълнително производство се установява, че с молба от 06.08.2021г., за която дата е било насрочено принудително действие - предаване на детето, инкорпорирана в протокол от същата дата на ДСИ В*, вискателят е заявил желанието си да вземе при себе си А*, като определените два периода от по десет дни бъдат слети в един период. Отражено е в същия протокол, че майката е изразила готовност и съгласие за среща между бащата и детето в гр. В*. От същата дата е съставен и протокол за полицейско предупреждение на Ф.С. за доброволно предаване на детето и изпълнение на постановеното съдебно решение.

На длъжника е изпратена и връчена на 02.08.2021г. / чрез процесуалният ѝ представител в изпълнителното производство – адв. Кр. Б./ покана за доброволно изпълнение за периода 06.08.2021г.- до 16.08.2021г. и 27.08.2021г. до 06.09.2021г. Изпратената лично на длъжника по адресна регистрация призовка не е била връчена, тъй като видно от удостоверяване от призовкар е търсена на четири дати на адреса, на който е адресно регистрирана по лична карта.

На 12.08.2021г. в СИС при ВРС е получено писмено становище от Ф.Р., в което тя изразява позицията си, че няма никакви възражения и претенции бащата да се види с детето от 26.08.2021г. до 14.09.2021г. Излага, че към този момент няма промяна в становището на детето, което не желае да пътува за С* и не знае дали на 26.08.2021г. детето ще е променило желанието си.

На самата дата обаче, видно от протокол от 27.08.2021г. на съдебен изпълнител И.С*, вискателят е поискал съдействие от ДСИ, тъй като майката е отказала да предаде А* на баща му, не е осигурила възможност А* лично да изрази желанието или нежеланието да тръгне с баща си и не е посочила местонахождението на детето. Същата в телефонен разговор е била поканена от ДСИ да изведе детето пред блока по адресна регистрация, за да се срещне с баща си. Същата категорично отказала, тъй като по нейна информация на 26.08.2021г. разговаряли и не са се споразумели да се видят.

При тези установени факти и обстоятелства следва да се направи извод за неоснователност на твърденията в жалбата. Безспорно е, че задължено лице по отношение на правото на родителя, който не упражнява родителски права да осигурява режима на лични отношения с детето, е другият родител, на

когото са предоставени родителските права, в която част доводите в жалбата са неоснователни. Майката в случая е длъжник в изпълнителното производство и нейно е задължението да окаже нужното съдействие, за да се изпълни съдебното решение в частта за лични отношения между бащата и сина, като изведе детето, за да се срещне с баща си. Дали А* ще тръгне с баща си или не, вече е следващо и различно действие, което зависи и от двамата, но майката ще е изпълнила задължението си да им предостави тази възможност. А* М* на посочената дата няма данни къде се е намирал, и не е изразил желание или нежелание пред баща си или някое трето лице.

Самата жалбоподателка излага, че към момента действията и по преодоляване нежеланието на детето да се среща с баща си не дават резултат, но отказва на всички органи и институции, имащи отношение по случая контакт с детето, както и отказва да посочи местонахождението му, което не може да се тълкува като добросъвестно изпълнение на задълженията и.

Нещо повече, същата отказва да съобщи местонахождението на детето както на баща му, така и на другите ангажирани със случая държавни органи-държавен съдебен изпълнител, отдел „Закрила на детето“ към ДСП Видин, от които е поискано съдействие съгласно чл. 528, ал.4 ГПК, което е виновно неизпълнение на задълженията и, съгласно постановления съдебен акт и издадения въз основа на него изпълнителен лист. Видно от социално проучване и задължително предписание № П/Д/-ВН-008/15.07.2021, изготвени от Д“СП“ В*, уведомление от КСУДС В* от 30.07.2021г., майката не изпълнява плана за действие и отказва да съдейства на ДСП В*, като е констатирано, че съществуват предпоставки за поставяне на детето в риск от родителско отчуждение. Сочи се, че майката не осигурява възможност на социалните работници в ОЗД за предоставяне на консултации по проблеми и въпроси, свързани с отглеждането и възпитанието на детето в семейна среда, съобразно развитието и потребностите му, не осигурява достъп на социални работници в ОДЗ до детето и адреса, на който се отглежда, за проследяване развитието на детето в семейна среда, майката не съдейства на социалните работници за изпълняване на задълженията им, не изпълнява и Заповед №ЗД-Д-ВН-059/19.05.2021г. на Директор ДСП В* за посещаване на социална услуга от детето с цел работа с психолог, не предоставя телефон за връзка с психолога в гр.М*, при който твърди, че води детето за консултации.

Неоснователни са оплакванията и по отношение на правното основание, въз основа на което е наложена глобата. Съгласно ТР № 3 ОТ 10.07.2017 г. по тълкувателно дело. № 3/2015 г., ОСГТК на ВКС ,със съдебното решение, с което правото на упражняване на родителските права се предоставя на единия родител, другият не се лишава от тези права. Той остава техен титуляр, но не може да ги упражнява в пълен обем. Затова законът предоставя на този родител правото на лични отношения с детето, чрез което се осигурява възможността на родителя да поддържа лични контакти с детето и така да участва в отглеждането и възпитанието му. Това право се упражнява при определения от съда режим. Тъй като местоживеенето на детето е при родителя, на когото е предоставено упражняването на родителските права, за последния възниква задължението да го предаде на другия родител за времето, определено от съда за осъществяване на личните отношения. В случаите, когато задълженията за предаване или връщане на дете не се изпълняват доброволно е налице възможност за тяхното принудително изпълнение. Това е задължение на родител, което е такова за незаместимо действие, по смисъла на чл. 527 ГПК. Правото на лични отношения обаче не може да бъде реализирано, а съответно и съдебното решение няма да бъде изпълнено, ако детето не бъде реално предадено на родителя за периода на осъществяването му. Последното се реализира по реда на чл. 528, ал. 5 ГПК. Приложното поле на изпълнителния способ по чл. 528 ГПК е очертано в ал. 1 на разпоредбата, а в настоящия случай изобщо липсва насрочено принудително изпълнение, за да се прилага чл.528, ал.5 ГПК.

Сочи се още в решението, че предприетото по отношение на него принудително изпълнение се отразява на преживяванията и психиката на детето. Затова действията на страните и на съдебния изпълнител трябва да се съобразяват на първо място с интересите на детето. Последните са защитени чрез предвидената в чл. 528, ал. 4 ГПК възможност съдебният изпълнител да потърси съдействие за изпълнението от съответните институции. Дали се налага такова съдействие се преценява въз основа на предоставените от длъжника по реда на чл. 528, ал. 2 ГПК данни. Затова в чл. 528, ал. 3 ГПК е предвидено правомощието на съдебния изпълнител да наложи на длъжника глоба по чл. 527, ал. 3 ГПК и при необходимост да постанови принудителното му довеждане. В този случай наложената глоба представлява санкция за неизпълнението на задължението по чл. 528, ал. 2 от страна на длъжника.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за това, че бащата не показва желание за диалог, с цел намиране на добрия начин за установяване на контакт с детето и изграждане на отношения с него, като цитираните в тази връзка съдебни решения /с незадължителен характер/, както и на ЕСПЧ не са приложими в случая. Не може да се приеме, че бащата не полага усилия да мотивира детето, след като нито той, нито някоя от ангажираните институции има информация къде се намира детето, и майката отказва да предостави такава, както и отказва да даде възможност за контакт с детето.

Неоснователни са и оплакванията, че поканата за доброволно изпълнение № 9706/20.07.2021г. е нередовна. Същата съдържа изискуемите реквизити, като след като няма информация къде се намира детето, следва да се приеме, че същото следва да бъде на адреса на майката, респективно това е мястото на предаването. Срещу редовността и връчването на призовката липсват възражения от длъжника, видно от протокол от 05.08.2021г.

От доказателствата в изпълнителното производство, посочени по-горе, се установява, че майката е уведомена надлежно за датата на предаване и не е възразила за сливането на двата периода, извън нейния платен годишен отпуск.

С оглед изложеното, съдът намира, че жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното, и на основание чл. 437, ал.4 от ГПК, ВОС

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Ф. СТ. Р., ЕГН: ***** с адрес гр.В*, ул. К*Б* I №* ап.*, чрез процесуален представител адв.Б. против постановление от 29.09.2021г. на държавен съдебен изпълнител /ДСИ/ при ВРС И* С*, постановено по изп.д. № №1180/2016, с което е наложена глоба на Ф. СТ. Р., ЕГН: ***** в размер на 400.00 лева за неизпълнение на режим на лични отношения на 27.08.2021г. между детето А* Пламенов М* и бащата П* Г** М**.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____